

بیانیه و فراخوان "چپ کارگری" برای 16 آذر

بزرگداشتی مراسم روز دانشجوی
سه شنبه، سیزدهم آذر
مقابل دانشکده فنی دانشگاه تهران ساعت 12
چپ کارگری دانشگاه های ایران

سوسیالیسم تنها راه رهایی

اصلاحات مرد، زنده باد انقلاب
نان، صلح، آزادی
رهايي زن، رهايي جامعه است
تشکل مستقل دانشجویی تشکیل باید گردد
انترناسیونال است نجات انسانها
جنبش دانشجویی و جنبش زنان، متحد جنبش کارگری

"سوسیالیسم تنها راه رهایی"

مبارزه ي جنبش دانشجویی جزئی از مبارزه ي جنبش های اجتماعی (کارگری، زنان، اقوام تحت ستم، جوانان و...) برای ساختن دنیایی انسانی است. دنیایی که در آن خبری از استثمار انسان ها و مناسبات استبدادی سرمایه داری نیست. دنیایی که در آن اثری از ستم جنسی نیست. دنیایی که در آن انسان ها آزادانه سرنوشت خویش را تعیین می کنند.

جنبش دانشجویی بر پایه ي منافع عینی و مشخصی که از نفس دانشجو بودن نشات بگیرد شکل نمی گیرد. به خصوص در کشورهایی که حاکمیت مستبدتری دارند دانشگاه به تریبون اعتراض جامعه تبدیل می شود. صف بندی نیروهای سیاسی در دانشگاه، نه امری تصادفی، که نمودی از صف بندی سیاسی و طبقاتی در جامعه است. جنبش دانشجویی می تواند و باید به عنوان یک نیروی سیاسی موثر در کنار دیگر جنبش های اجتماعی ایفای نقش کند.

طی یک سال گذشته شاهد گسترش سرکوب جنبش های اجتماعی و از آن جمله سرکوب جنبش دانشجویی بوده ایم. توطئه و پرونده سازی علیه فعالین جنبش دانشجویی، بازداشت، اخراج و تعلیق شمار زیادی از فعالین این جنبش، کنترل پوشش دختران دانشجو و سهمیه بندی جنسیتی تنها گوشه ای از پرونده ي سرکوب جنبش دانشجویی بوده است. در مقابل اما شاهد مقاومت محلی، محدود و غیر متشکل دانشجویان بوده ایم. ضرورت مقاومت سراسری و پیگیرانه به صورت بلاواسطه ای به مساله ي تشکل های مستقل دانشجویی گره می خورد. تشکل هایی که از تمام جناح های حاکمیت مستقل هستند و مرزبندی روشنی با دخالت خارجی در تعیین سرنوشت مردم ایران دارند. تلاش برای ایجاد تشکل های مستقل دانشجویی با استراتژی کلان پیوند با دیگر جنبش های اجتماعی همسوست.

طی سال های گذشته دفتر تحکیم وحدت کوشید تا با طرح استراتژی "دموکراسی خواهی" جنبش دانشجویی را به زانده ي دانشجویی اصلاح طلبان دوحرداری تبدیل کند. همچنین طرح های "فراندوم"، "انقلاب های رنگی و مخملی" و نیز دفاع آشکار از حمله ي نظامی آمریکا از سوی طیف های جداشده از دفتر تحکیم وحدت در برابر جنبش دانشجویی قرار گرفت. "دوری از قدرت و دیده بانی جامعه ي مدنی" هم برای بندبازی میان دو استراتژی تبدیل شدن به بال دانشجویی اصلاح طلبان دوحرداری یا آرتیستورهای حمله ي نظامی آمریکا مطرح شد. در این میان دانشجویان سوسیالیست با شعار اتحاد با جنبش های اجتماعی به صحنه آمده اند تا دنیایی انسانی را با تکیه بر قدرت توده های مردم بنا کنند. "چپ کارگری" هم بحث محوریت "جنبش کارگری" را در اتحاد جنبش دانشجویی مطرح کرده است چرا که طبقه ي کارگر را تنها طبقه ي با زنجیرهای رادیکال می داند که می تواند افق های سیاسی مشخصی را در برابر دیگر جنبش های اجتماعی قرار دهد. طبقه ای که با رهایی خویش جامعه را آزاد خواهد کرد.

بر پایه ي این ملاحظات باید 16 آذر را به روز مبارزه علیه استبداد سرمایه داری و ستم جنسی تبدیل کنیم. باید فریاد همبستگی با جنبش های کارگری، زنان، معلمان، پرستاران، جوانان و اقوام تحت ستم سر دهیم. در این میان هر یک از گرایشات مختلف جنبش دانشجویی می بایست به طرز شفاف و خواسته های خود را رو به جنبش دانشجویی اعلام نماید لذا چپ کارگری دانشگاه های ایران خواسته های حداقلی خود را به شرح زیر اعلام می دارد:

- 1- آزادی بی قید و شرط دانشجویان زندانی (صبح نصری، هدایت غزالی، احمد قصابان، جواد عالیخانی، مجید توکلی، احسان منصوری و یاسر گلی)
- 2- به رسمیت شناخته شدن حق تحصیل برای همه ي دانشجویان و در نتیجه لغو احکام تعلیق دانشجویان و بر چیده شدن موانع ادامه ي تحصیل دانشجویان ستاره دار.
- 3- انحلال حراست دانشگاه ها، کمیته های انضباطی و ستادهای گزینشی وزارت علوم.

- 4- خروج نیروهای شبه نظامی و سرکوبگر بسیج از دانشگاه.
- 5- پایان دادن به بازنشسته کردن اجباری و اخراج علنی استادان دگر اندیش.
- 6- توقف برخورد با انجمن های اسلامی، شوراهای صنفی و انجمن های علمی، هنری و فرهنگی
- 7- ایجاد تشکل مستقل دانشجویی.
- 8- برچیده شدن تبعیض و تفکیک جنسیتی در تمام حوزه های دانشگاه و جامعه و از آن جمله پایان دادن به طرح سهمیه بندی جنسیتی.
- 9- برچیده شدن دوربین های مدار بسته ای که برای کنترل رفتار دانشجویان در دانشگاه ها نصب شده اند.
- 10- به رسمیت شناخته شدن حق آزادی پوشش در دانشگاه و جامعه و در نتیجه برچیده شدن بساط طرح "ارتقای امنیت اجتماعی" در جامعه و کنترل پوشش دختران دانشجو در دانشگاه.
- 11- توقف فیلترینگ سایت های اینترنتی در دانشگاه و جامعه.
- 12- رفع توقیف از نشریات توقیف شده ی دانشجویی و آزادی انتشار نشریات دانشجویی.
- 13- پایان یافتن یورش های پیاپی به دانشگاه و تجسس خوابگاه ها.
- 14- به رسمیت شناخته شدن حق تحصیل رایگان عمومی، توقف خصوصی سازی دانشگاه و خوابگاه های دانشجویی و پرداخت کمک هزینه به دانشجویان.
- 15- کنترل و اداره ی دانشگاه ها و خوابگاه های دانشجویی توسط شورای دانشجویان، اساتید و کارکنان دانشگاه.
- 16- آزادی بیان بی قید و شرط.
- 17- لغو مجازات اعدام و جنایت ضد انسانی سنگسار.
- 18- به رسمیت شناخته شدن حق اقوام تحت ستم برای تحصیل به زبان مادری و تصمیم گیری در مورد سرنوشت آبی و آبی شان.
- 19- توقف اخراج مهاجران افغانی و به رسمیت شناخته شدن حق آموزش رایگان برای کودکان افغانی.
- 20- الغای قوانین تبعیض آمیز و زن ستیز و از آن جمله قوانین مجازات اسلامی، مدنی و کار.
- 21- آزادی بی قید و شرط فعالین جنبش زنان(مریم حسین خواه و جلوه جواهری) و لغو احکام صادره علیه فعالان جنبش زنان (مریم ضیا، دلارام علی و عالییه اقدام دوست)
- 22- حقوق برابر برای کار برابر زنان.
- 23- ایجاد تشکل های مستقل کارگری.
- 24- به رسمیت شناخته شدن حق اعتصاب.
- 25- لغو قراردادهای موقت و سفید امضا، توقف خصوصی سازی کارخانه ها و ایجاد کنترل کارگری بر امر تولید.
- 26- آزادی بی قید و شرط فعالین کارگری(محمود صالحی، ابراهیم مددی، رضا دهقان و منصور اسالو) و لغو احکام صادره علیه فعالین کارگری و معلمان.
- 27- پرداخت حقوق معوقه ی کارگران و افزایش دستمزد کارگران.
- 28- تصویب لایحه ی هماهنگ پرداخت و افزایش حقوق معلمان و کارکنان آموزش و پرورش.
- 29- الغای تمامی قوانین ضد کارگری.
- 30- به رسمیت شناخته شدن سن 18 سال تمام برای تمایز کودکان و بزرگسالان.

